

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LXI. Fabivs Oliverivs Pisauensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

NO. LXI.

FABIVS OLIVERIVS PISAURENSIS.

Abius SS. Viti & Modesti Cardinalis de Abbatibus Oliverius Pisaurensis ex nobilissima Oliveriorum Familia Progenitus est A. 1658. die 29. Apr. Est, cur Patria Pisaurum tanto cive lætetur, quam sua utut antiquitas commendet, plùs tamen celebranda venit, cùm antiqui candoris virum Sacræ Romæ transmisit. Oræ Hadriatici sinûs adjacet, portu celebris vetusti Operis muro cingitur. Eam ab occidente Pisaurus amnis præterfuit, unde urbi nomen quæsitum. Romanorum olim colonia erat; nam juventute abundantes, idoneas sedes eligeant, unde Subsidia recipere, & inferre possent. Totila Tyrannus magna ex parte diruit; sed è Cineribus, Belisarii curâ, pulchrior renascebatur. Is Urbi præcipuus honos habetur, quod Pontificiorum ad Urbinates Legatorum perpetua sedes existat. Olim Malatestarum, Sphorziarum & Roveriorum factionibus scindebatur, nunc sub Romani Pontificis tutelâ placidè acquiescit. Hanc nactus patriam Oliverius, Alter Belisarius & Patriæ suæ reparator videtur; nam prout ille Occidentalem æquè ac Orientalem Orbem victoriis emensus, & Romani juris Africam fecit, sic Fabius Oliverius, Pontificiorum Brevium Secretarius factus, saluberima mandata in omnes quaquaversus Orbis partes expedit, & publicam felicitatem firmat. Sicut ille expulsis Gottis Pisauo, noviter exstructo, securitatem præstitit, sic Oliverius Patriæ suæ fulgidissimum Sydus, benignissimis influxibus eandem beat. In Uno ut differant, boni omnes exoptant. Nam Bellisarium, immortalis nominis Virum, gloria erexit, invidia depresso.

*Nullus at invidia livor corrodet Olivas,
Eternùmque stabit fronte virente decus.
Nam tibi Sacratas Pallas, tutabere Frondes,
Et ferient Oleas Fulmina nulla tuas.*

Enimverò Fabius Olivierius fructifera Oliva est, quæ oleum charitatis in omnes largiter dispensat. Ut Sacræ Reipublicæ Romanæ adjumento esset, juveniles annos vix satis egressus, jam ad pulpita conspiciebatur, ubi dies noctesque egregiis laboribus impendebat. Sex supra triginta annos, in maximè arduis Sacræ Reipublicæ negotiis versatum fuisse constat, antequam Sacræ Purpuræ gloriâ insigniretur. Et toto illo tempore qualescunque labores indefesso studio ita exantlabat, ut ipsi labores, laboribus nunquam suis ipsemet deesse videretur. Cùm se tam maturè ad Sacram Rempublicam transulisset, juvenem laborantem admirabatur & deprædicabat Innocentius XI. Odeschalcus. Primâ virili ætate pubescentem æstimabat Alexander VIII. Ottobonus. Altiùs progressum complectebatur Innocentius XII. Pignatellus. Summis quibusve dignitatibus sustinendis maturum, in honorum vertice collocabat Clemens XI. Albanus. In ætate provectioni favoribus amplectebatur Innocentius XIII. de Comitibus. Nunc Benedictus XIII. Ursinus, in quo simillimam sui imaginem depictam intuetur, intima charitate ceu suum diligit. Nec etiam deerat, qui in Ultimo quod Romæ instituebatur, conclavi, ad hanc felicitatis Olivam proclamaret. Sed Cœli Ordinatio tunc Benedictum XIII. tæque quaterque Benedictum vocabat; Verùm cùm Olivæ quàm Longissimam ætatem ferant, spes de tanto Viro concepta dilata credi potest, non ablata; & desideria dilata crescent. Tam insignia enim hujus Viri existunt merita, ut Clemens XI. triginta & sex annorum cõtubernio sibi notissimum, magnum aliquando futurum, diu ante

Y y

affe-

assereret; nam cum plures dignitates in Sacra Republica summa sui commendatione transfiret, ab omni tamen fastu semper quam longissime aberat; Hinc iustitia eximius zelator, cum nullius odia reformidaret, aut amores ambiret, pra illa reliqua facile omnia contemnebat. Protonotarius Apostolicus cum esset, in forensibus causis praeclarâ vigebarerum experientiâ, utpote quem pene juvenem fori negotia exercuerant. Hinc Clemens XI. Romano solio vixdum admotus, Secretarium Brevium dixit, in quo munere ipse, antequam Pontifex crearetur, fuisset. Causae gravissimae Oliverio signandae erant. Imprimis Protestatio solemnisius manu exarabatur, quam Dominus Passioneus, Pontificius Procurator ad Badensem pacem ablegatus, ibi deponebat; cum nemo in eo conventu Mediatoris partes ageret, qui contradictionem protestationes susciperet, Passioneus coram Magistratu loci suam declarationem ac protestationem emiserat, postquam eam Plenipotentiarius tam Caesaris quam Gallicis aliisque pluribus aliorum Principum ministris notam fecisset. Ac demum in Publico Reipublicae Lucernensis Senatu aperte renovaverat. In ea Protestatione à Clemente XI. id reprobabatur, quod Pax illa Badensis pro norma, basi, ac fundamento allegaret pacem Westphalicam, quam Sacra Sedes dudum in pluribus eius articulis rejecisset, & pro irrita declarasset. Eadem protestatio adversus Nonum Electoratum, Regium Prussiae titulum, ac Utriusque Siciliae jura (cujus directum ac Supremum Dominium Sacra Sedes ut sibi debitum tueretur) extendebatur. Alteram Protestationem Oliverius signabat, qua Pacificatio Araviensis apud Helvetios inhiata, nulla & invalida declarabatur, utpote quae Orthodoxae fidei juribus adversaretur. Praeterea Oliverius Declarationi Pontificiae unâ subscripserat, qua tractatus Altrastadiensis initus An. 1707. itidem rejiciebatur; nec non recessus Religionis, A. 1705. in Palatinatu editus, jussu Pontificis, Oliverii manu reprobabatur, qui videlicet (verba erant Pontificis) Orthodoxae fidei, Divino cultui, atque animarum saluti, adhuc Ecclesiae & Apostolicae sedis Autoritati, libertati, aliisque juribus repugnaret. In iis omnibus laudi sibi integerrimus Antistes ducebat, quod Sacrae Sedis placitis, calamum audacter stringendo, ad amissum obsequeretur; parum curando, cum in externorum quorundam Principum aulis ingratis hanc cantilena surdis veluti auribus exciperetur. Planè Fabio Oliverio nostra Germania multum debebit, si quas ille saluberrimè exaravit Sanctiones, accipere demum detur. Integerrimum & Zelosissimum Virum Clemens Pontifex (qui in eo eximia merita, non agnati sanguinis jura intuebatur) Pontificii Palatii Propraefectum nuncupabat, ut doctorum hominum amantissimus, expertissimae prudentiae Virum perpetuo penes se haberet; & ille prudentissima consilia è suo Sapientiae promptuario exerendo, Prudentissimo illo Nestori, qui quot canos numerabat, tot meritis abundabat, unde quaque satisfacerebat. Sola restabat Purpura, quae impensos per septem integra Iustra labores solertissimo Viro compensaret. Eam itaque à Clemente XI. An. 1715. die 6. Maii impetraverat, cujus in Consistorio secreto ea de Fabio Oliverio Oratio fuerat. *Fraternitatum vestrarum numero adscribere intendimus dilectum Filium Fabium de Oliveriis, Protonotarium Apostolicum, Secretorum Brevium nostrorum Secretarium, ac Palatii nostri Apostolici Propraefectum, cujus honestos mores, sedulitatem, patientiam, ac in primis illibatam fidem longo triginta sex annorum conubernio probavimus.* Integra Roma in Plausus effundebatur, cum Oliverium, cujus etiam nomen suave in auribus sonaret, eò dignitatis evectum videret. Urbs Pisaurensis suae felicitatis auguria, ex eâ electione proventurae, non vana spe augurabatur. Nobilissimam Matrem Juliam Oliveriam, sex & nonaginta annos natam, propitia fors in eam diem conservasse videbatur, ut ex se natum Romanam corruscantem in Purpurâ videret. Qualis ex eo tempore Fabius Oliverius fuerit, aut etiam imposterum esse queat, Romanorum Purpuratorum Comitibus An. 1724. habita, vel me Tacente satis eloquuntur. Scilicet ex Malachiae effato

IN BELLO MILES Benedictus dicitur esse,

Grataque post bellum pacis Oliva venit.

Si etiam EXCELSAM velit * ille in sede COLUMNAM,

Ille Columna potens est, erit, atque fuit,

* Malachia futuro Pontifici Columnam excelsam attribuit.

No.